

De Gouden Draad

Herfst 2026

Digitaal Periodiek
Tesselschade Arbeid Adelt
2026 Jaargang 4, nummer 2

In dit nummer:

- 3. Van de Redactie
- 4. Artikel Marina Numan
- 6. Groeten uit Canada
- 7. De lakenquiltsters
- 8. Waarde van Wol – tekst + foto's
- 11. Mina Abouzahra – Woven Letters
- 13. Tips om te lezen
 - Strijklicht op Damast - Sanny de Soete
 - Het huis aan de gouden bocht – Jessie Burton
 - Tapijt van Bayeux in de pers
- 15. Een Rotterdamse Friese merklap
- 16. Zien en Doen

Alina
Blasquez
Broderie d'art

Vrijdag 20 november 2026
10-14 uur incl. lunch
Congrescentrum De Schakel
Oranjelaan 10 ~ 3862 CX Nijkerk

Kaarten €27,50 p.p.
Verkoop via www.tesselschade.nl

Redactioneel

Dit nummer staat in het teken van 'herfst'. Dat is een seizoen met een tegenstelling. Terwijl de natuur bezig is zich voor te bereiden op het eind van de seizoenen, is het voor ons het 'weer beginnen'. La rentrée noemen de Fransen het. De vakantie is een herinnering, de scholen zijn begonnen, en de cursussen, de musea lokken ons met nieuwe tentoonstellingen, de eerste premieres in het theaterseizoen zijn geweest en misschien ben je al bezig met wol te zoeken om een warm vestje te breien of stof en draad te vinden voor een warme rok of broek.

Herfst is ook het seizoen van onvoorspelbaar weer. De ene dag prima om naar buiten te gaan en te genieten van de kleuren van het seizoen. De andere dag kun je maar beter op de bank wegkruipen met een kopje thee, een fijn boek of een handwerkje. Of gauw een museum in, want daar is veel inspiratie voor ons te vinden.

Dat vind je allemaal terug in deze digitale Gouden Draad. Wij zijn blij dat jullie ons zoveel moois en interessants sturen. Marina vertelt ons een onbekend stukje geschiedenis over Maria Tesselschade en haar ring. We vertellen wat meer over bijzondere exposities in kleinere musea.

Onverwacht kregen we zelfs een fantastisch verhaal uit Canada. Dat delen we natuurlijk graag.

Heb je zelf iets meegemaakt of bezocht? Doet je afdeling iets bijzonders? Maak er een verhaal van, voeg foto's toe en deel het met ons via goudendraad@tesselschade.nl

Wat ons nog rest:

Een fijne herfst met veel knusse en veel inspirerende momenten.

Christine, Quirine & Yvonne

Zet in je agenda...Schrijf je in...Kom vooral...

Alina Blasquez is borduurster en tovert met kralen, goud- en zilverdraad, pailletten, Swarovski, veren, maar ook plastic en leer. Ze is opgeleid in broderie d'art bij Ecole Lesage en in goudborduurwerk bij Sylvie Deschamps in Parijs. Speciaal voor Tesselschade vertelt zij over haar zoektocht binnen haar vak broderie d'art, haar ervaringen met verschillende borduurtradities en haar huidige onderzoek naar historisch borduurwerk. Haar verhaal vertelt vooral hoe breed en veelzijdig borduurwerk kan zijn. Dat wil je niet missen.

Wat	Inspiratiedag Tesselschade
Wanneer	vrijdag 20 november 2026
Waar	Congrescentrum De Schakel, Oranjelaan 10, 3862 CX Nijkerk
Hoe laat	10-14 uur, inclusief lunch
Hoe veel	€ 27,50
Inschrijven	www.tesselschade.nl

Maria Tesselschade, tot de dood ons zal scheiden, of toch niet...?

Maria Tesselschade, geboren op 25 maart 1594, was de muze van Vondel. Hij bewonderde haar schrijftalent en zij beleefden inspirerende literaire avonden op het Muiderslot. De gastheer Pieter C. Hooft en zijn echtgenote nodigden regelmatig een select gezelschap uit. Door de inkt op het papier ontstonden poëtische zinnen, gevoed door gedachten en gebeurtenissen. De vader van Maria Tesselschade, Roemer Visscher nodigde vermaarde schrijvers, geleerden en musici uit. Zijn dochters genoten hier enorm van en werden door deze vooruitstrevende opvoeding gevormd. Na zijn dood in 1620 zetten Anna en Maria Tesselschade deze literaire avonden voort. Constantijn Huygens stond ook te dringen in het rijtje van bewonderaars. Een vrouw die bekoorlijk was, prachtig kon zingen als een nachtegaal. Bovendien niet alleen de harten kon bespelen maar ook de luit, viola da gamba en het klavecimbel. Haar handen vervaardigden de prachtigste festoenen; slingers van vruchten, bladeren en bloemen.

Regelmatig ontving zij brieven van haar intellectuele aanbidders. Zo schreef P.C.Hooft:

"Mejoffre, u hebt hier uw muilen gelaten. Dit is een lelijke vergeetachtighied. Want het was beter dat u uw voeten vergete was en wat daar aan vastzit. De vloer, denk ik, heeft u willen houden en u bent haar ontglipt. De stenen en planken liggen te treuren omdat ze niet langer door die zoete stapjes gestreeld worden."

Ook Vondel liet van zich horen...

In 1623 werd Maria getroffen door de pijlen van de liefdesgod. Vondel schreef in een bruiloftsgedicht dat Maria in de kerk een jongen man zag, die zulk een indruk op haar maakte, dat zij bewusteloos viel. De knapperd heette Allard Crombalgh en was officier op een oorlogsschip der Staten. De vrienden van Tesselschade lieten blijken dat ze met deze indringer niets ophadden. Ze schreven: *"...dat eene zoo talentvollen en bekoorlijke vrouw zulk een onbeduidend man had getrouwd."* De knappe Allard kocht voor zijn Tesseltje een prachtige gouden ring met een behoorlijke diamant. Hij schoof die aan haar vinger op 26 november 1623. Het bruisende leven in Amsterdam werd ingeruild voor het kleine stadje Alkmaar.

Zonder vrienden en haar zuster Anna in de buurt heeft zij het ongetwijfeld moeilijk gehad, maar zij begon moedig aan haar nieuwe rol als echtgenote. Maria en Allard verheugden zich op hun eerste kindje en Teettge Crombalch lag op 19 februari 1625 in het Alkmaarse wiegje. Vernoemd naar de overleden zuster en moeder van Allard. Aan het eind van 1628 werd Maria Tesselscha geboren. Ze verhuisden in 1629 van de koorstraat naar de St. Magdalenastraat en later naar de Langestraat. Allard werd een ambteloos burger en leefde voor zijn jonge gezin.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan en Maria schrijft wederom gedichten en stuurt die naar haar geliefde vrienden. Ze brengt haar tijd door met het graveren van glas en zingt haar kinderen in slaap. Met haar vulpen kalligrafeert ze onderaan iedere brief "*Elck sijn Waerom*". Zou ze zich berusten in haar lot? En maakt deze briljante en getalenteerde vrouw het beste van haar tijd, die haar is gegeven?

Dan slaat het noodlot toe. Op 19 april 1631 moesten de ouders hun derde dochter met smart begraven. De gitzwarte jaren omringden Maria onophoudelijk, want in 1634 stierf Teettge op 9-jarige leeftijd aan de kinderpokken. De gevoelige Maria was radeloos. Haar man Allard was eveneens ontroostbaar en kreeg van de dokter kalmeringsmiddelen. De hoge dosis veroorzaakte een bloedspuwing en Allard Crombalgh stierf. Maria Tesselschade moest op één dag de zware gang naar de beiden graven volbrengen. Ze moest zich vermannen en haar verdriet liet geen tranen vloeien. Onder het fronton van de eerste Amsterdamse schouwburg worden de woorden van haar trouwe vriend Joost van den Vondel in goud gebeiteld:

De weereld is een speel toneel, Elck speelt zyn rol en kryght zyn deel.

Op oudjaarsavond in 2015 brandt het voormalige huis in de Alkmaarse Langestraat van de familie Crombalgh-Roemers Visscher volledig af. In de diepe beerpunt ziet een gouden ring met geslepen diamant na eeuwen duisternis, het zonlicht en spreekt "*Elck syn Waerom*". Ook een klein, sierlijk muiltje van fijn kalfsleer, gegraveerde glasscherven en de stopring van goud worden ontdekt door het opgetogen team van de vakgroep archeologie Alkmaar.

Experts van het Rijksmuseum, glas- en graveerexperts Anna en Kitty Laméris en juwelenhistoricus Martijn Akkerman (Tussen Kunst & Kitsch) onderzoeken de zeldzame vondsten. En dan komt de verlossende conclusie "met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid." Waarom lag die ring daar? Zij schreef aan Hooft: 'Deze uiterste beproeving door het wrange noodlot had haar diep bedroefd, maar zij had die in onderwerping aan Gods wil en zonder tranen te vergieten gedragen'. Tot de dood ons zal scheiden. Ze nam haar geliefde trouwring en juist ook de stopring van haar ringvinger en vertrouwde het toe aan de aarde. Met diep vertrouwen in het '*Elck sijn Waerom*'.

Haar geliefde dochter Maria overleed op 31 augustus 1647 en daarvoor haar vriend Hooft. Een gitzwart jaar. Op 24 juni 1649 – 55 jaar jong – sloot het mooiste meisje van de klas Maria Tesselschade Roemer Visscher haar ogen. Huygens staat in groot verdriet aan haar graf. Het eerste kwatrijn van zijn gedicht klinkt:

Dit's Tesselschades Graf. Laet niemand sich vermeten Haer onwaerdeerlickheit in woorden uijt te meten. Alle watmen vande sonn derft seggen gaet haer af.

Ik pink een traantje weg wanneer ik de lieflijke trouwring in het Alkmaarse Stedelijk Museum zie liggen. Dankbaar ook voor wie zij was met haar onmetelijke talent, voorbeeld en liefde voor haar gezin, familie en vrienden.

Marina Numan, lid Tesselschade

Met hartelijke dank aan dhr. Peter Bitter, archeoloog Alkmaar

Inspiratie voor een Canadese chef

Niet per luchtpostbrief met foto's, maar gewoon per e-mail ontvingen wij van Titia Jetten uit het verre Nova Scotia dit verhaal:

"Mijn moeder schreef haar favoriete recepten op 'multoblaadjes' en deed ze in een klapper met een geborduurde kaft van Tesselschade. Ik kreeg ze toen ik trouwde. Dat was in 1990. (Help!)

Inmiddels is mijn moeder overleden en ik woon al bijna twintig jaar in Canada. De map staat in de kookboekenkast met nog veel meer recepten erin gepropt - en niet georganiseerd, haha.

Gister vroeg mijn zus, die aan de andere kant van Canada woont, of ik een recept van onze moeder voor haar wilde kopiëren. Op dat van haar zat een vetvlek precies op de ingrediënten lijst. Nadat ik het haar had gestuurd, vroeg ik me af of jullie nog steeds bestaan en ja hoor. Nog steeds op het Noordeinde! Ik ben daar veel langs gefietst toen ik op de Koninklijke

Academie studeerde en als ik met mijn ouders naar het vroegere Studio 40 liep op zaterdagmorgen.

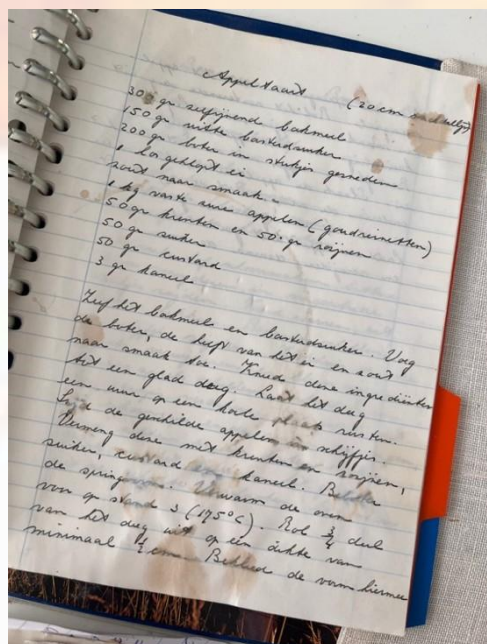
Ik wilde hierbij even de groeten doen en laten zien wat een waarde jullie handwerken hebben: familieherinneringen, herinneringen aan Nederland en tot op de dag van vandaag in gebruik -ondertussen wel een beetje vies geworden.

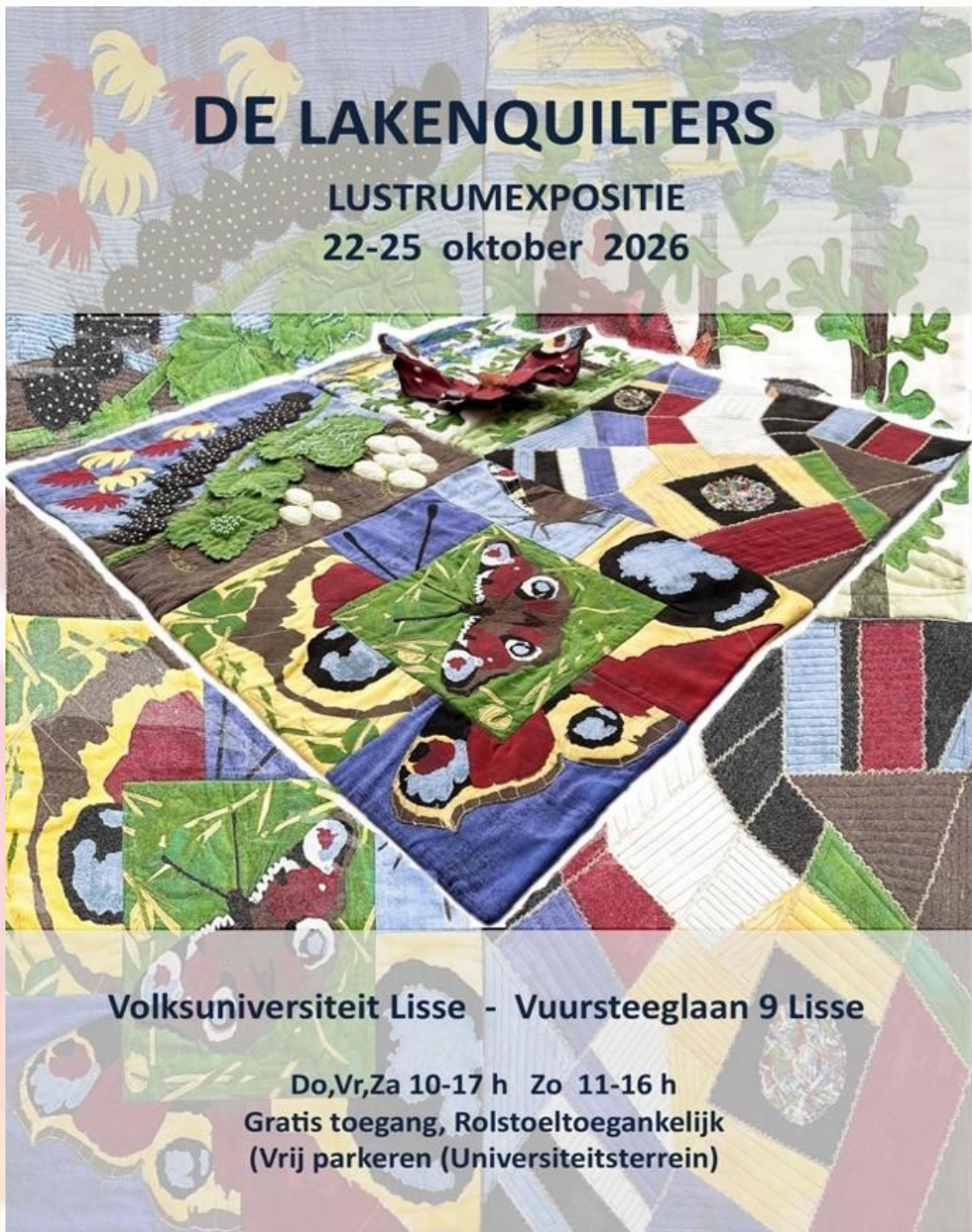
Onze oudste zoon is een chef en hij gebruikt de recepten uit Oma Jet's handgeschreven boek. Ik moet hem helpen met het lezen want zijn Nederlands is weggezakt, maar de multimap is heilig.

Hartelijke groet uit Nova Scotia, Canada

Titia Jetten

"Dwell on the beauty of life. Watch the stars, and see yourself running with them."— Marcus Aurelius

Een van de exposanten is Jeanette Broer, de penningmeester van afdeling Haarlem.
 Er zijn workshops o.a. het maken van een bloembroche (zie foto's).

Nieuwe tentoonstelling in het Zuiderzeemuseum

Waarde van wol: van vergeten grondstof tot inspiratie voor morgen

Op 23 oktober opent het Zuiderzeemuseum de tentoonstelling [*Waarde van wol*](#). Aan de hand van historische topstukken, hedendaags design, vernieuwende initiatieven en interactieve onderdelen laat de tentoonstelling zien hoe een grondstof die eeuwenlang onmisbaar was, vandaag vaak als afval eindigt. Bezoekers ontdekken de rijke geschiedenis van de Nederlandse wolindustrie en maken kennis met makers en ontwerpers die Nederlandse wol een nieuw toekomstperspectief geven.

Campagnebeeld

De aanleiding voor *Waarde van wol* is de samenwerking rond *Garen met Geheugen*, een project waarin Nederlandse afvalwol circulair wordt ingezet voor hoogwaardige schippers- en visserstruien en andere wollen producten. Het project wil verspilling tegengaan en bijdragen aan een duurzamere mode-industrie. Deze samenwerking vormde voor het Zuiderzeemuseum de directe aanleiding om een tentoonstelling te wijden aan de waarde van wol.

Actueel thema

Die aandacht is actueler dan ooit. Nederlandse schapen leveren jaarlijks ruim 1,3 miljoen kilo wol, waarvan een groot deel niet wordt gebruikt of zelfs wordt vernietigd. Maar hoe kan dat, terwijl wol warm, sterk, waterafstotend, brandwerend én biologisch afbreekbaar is? Van warme mutsen, visserstruien en stevige werkkleding tot kleurrijke streekdracht: historische objecten uit de museumcollectie vertellen het verhaal over de belangrijke rol die wol speelde in het dagelijks leven en over de ambachten die daarbij horen. De tentoonstelling laat zien waarom deze grondstof eeuwenlang zo waardevol was én welke mogelijkheden wol vandaag biedt.

Hedendaagse makers

Tegelijkertijd laat de tentoonstelling zien hoe ontwerpers, kunstenaars en ondernemers werken aan nieuwe toepassingen voor Nederlandse wol en zo bijdragen aan minder verspilling en meer waardering voor lokale grondstoffen.

Zo is het werk van *Pleed* te zien. De organisatie zet zich in voor kennis over wol, het behoud van het wolambacht en een nieuwe woleconomie.

Ze zijn een community van inmiddels 2.000 spinners, wevers, breiers, hakers en vilters die samen werk maken van lokale wol die anders zou worden weggegooid.

Stichting Pleed, wolredders

Ook het werk van *Christien Meindertsma* krijgt een plek in de tentoonstelling. Te zien is een speciaal voor het Zuiderzeemuseum vervaardigd schaalmodel van haar *WOBOT Chair*. Deze stoel is ontwikkeld met behulp van een robot die lokale wol verwerkt. Voor het eerst maakt deze techniek het mogelijk om op industriële schaal driedimensionale objecten van wol te maken zonder andere materialen of water toe te voegen.

Ontdekken met al je zintuigen

De tentoonstelling is ingericht als een warme, zintuiglijke ervaring. Bezoekers kunnen wol van dichtbij bekijken, voelen, ruiken en op verschillende manieren ervaren. In het Wollab komen de vele eigenschappen van het materiaal tot leven en is er ruimte voor interactieve onderdelen, zoals het bepalen van je eigen 'jeukpunt' en het repareren van wollen kleding.

Zo nodigt *Waarde van wol* bezoekers uit om zich in te leven in de verhalen achter deze eeuwenoude grondstof én zich uit te leven in de mogelijkheden ervan.

“*Met Waarde van wol* willen we bezoekers anders laten kijken naar een materiaal dat iedereen kent, maar waarvan de waarde vaak wordt onderschat,” zegt Hilde Cammel, conservator van het Zuiderzeemuseum. “Wol is meer dan een vertrouwd materiaal voor truien, dekens en sokken. Het is een natuurlijke grondstof met een rijke geschiedenis, unieke eigenschappen en verrassende mogelijkheden voor morgen.”

De tentoonstelling *Waarde van wol* is van 23 oktober 2026 tot en met 5 september 2027 te bezoeken in het Schathuys van het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen.

Het Zuiderzeemuseum bestaat uit twee locaties op loopafstand van elkaar: het Schathuys en 't Zuiderzeedorp. De tentoonstelling is in het Schathuys, Wierdijk 12 in Enkhuizen. <https://www.zuiderzeemuseum.nl>

Expositie Hanne Meijer-de Heer

Zon en Aarde *Schilderen met naald en draad*

In het kader van het 100 jarig bestaan van de Kapel in Bloemendaal is er van 18 september tot en met 1 november een expositie van werk van Hanne Meijer-de Heer (1926–2013).

De Bloemendaalse kunstenaar van 'Zon en Aarde', het podiumdoek in De Kapel te Bloemendaal, wist schilderkunst en borduurkunst op een geheel eigen wijze te verbinden in monumentale wandkleden, waaraan zij maandenlang met de hand werkte.

De expositie toont een selectie van haar bijzondere werk en laat zien hoe zij met naald, draad en kleur schilderachtige werelden wist te creëren.

De Kapel, Potgieterweg 4 te Bloemendaal.

Openingstijden vrijdagochtend van 10.00 – 12.00 uur en zaterdag en zondag van 15.00 – 17.00 uur.

Museum Gouda presenteert van 26 september 2026 tot en met 29 maart 2027

Mina Abouzahra – Woven Letters

Geboren in Nederland als dochter van Marokkaanse ouders groeit Mina Abouzahra op binnen twee culturen. Wanneer ze tijdens haar studie aan het Hout- en Meubileringscollege een tijd in Marokko doorbrengt, maakt ze kennis met de tradities van het land van haar ouders en de manier van handwerken en dat is liefde op het eerste gezicht. Inmiddels is haar werk opgenomen in verschillende museale collecties en in 2022 won zij een Dutch Creativity Award en European Design Award. "Met mijn werk houd ik mijn culturele erfenis in leven en geef ik vorm aan mijn Marokkaanse identiteit", zegt Mina Abouzahra.

Mina Abouzahra - Foto: Pim Top

Tapijten als dragers van verhalen

Een Marokkaans tapijt is nooit zomaar een tapijt. De Amazigh – dat betekent vrije mensen – zijn de oorspronkelijke inheemse bewoners van Noord-Afrika. Zij weven textiel vol symbolen die verwijzen naar vrouwelijkheid, vruchtbaarheid, huwelijk, bescherming en de dood. Voor Amazigh-vrouwen is een tapijt dus een persoonlijk document waarin verhalen over verschillende levensfasen worden verweven. Via kleuren, patronen en symbolen geven de vrouwen ervaringen en kennis door, generatie na generatie. Het weefgetouw is daarbij niet alleen een werkplek, maar ook een sociale ontmoetingsplaats waar de weefsters elkaar ondersteunen, verhalen delen en tradities levend houden. Sinds 2013 leidt Abouzahra een ontwerpstudio in Amsterdam én in de Zuid-Marokkaanse plaats Taznakht.

Daar werkt zij samen met een vrouwelijke weefcoöperatie die handgeknopte tapijten en textiel vervaardigt volgens eeuwenoude Amazigh-tradities. Daarnaast zet ze zich in voor eerlijke arbeidsomstandigheden en een rechtvaardige beloning voor de weefsters.

Vrouwen achter weefgetouw in Tzanakht – Foto: Noria Chaal

Nieuw werk

In elke draad is een taal geweven die vertelt over het leven, identiteit en de onzichtbare banden tussen generaties. Deze gelaagdheid staat ook centraal in de kleine tentoonstelling in Gouda, waarin Abouzahra ruwe materialen, levendige kleuren en traditionele technieken samenbrengt met hedendaags design. Haar nieuwste werk *Blessings* is een kast waarin veel symbolen zijn verwerkt. Traditioneel gezien staat de kast in het leven van een Marokkaanse bruid voor een overgang naar zelfstandigheid. Bij het verlaten van haar ouderlijk huis is dit het enige persoonlijke meubelstuk dat ze meeneemt naar haar nieuwe thuis. Mina Abouzahra werkte voor deze kabinetkast samen met twee Nederlandse ambachtskunstenaars: Tsugi Woodworks vervaardigde het houten geraamte met Japanse verbindingen, zonder het gebruik van lijm en spijkers. Het Borduurburo verrijkte de textiele panelen met verschillende borduurtechnieken.

Meubels met meerdere lagen

Ook haar meubels geeft Abouzahra letterlijk en figuurlijk meerdere lagen mee. De bank *Sofa Goity* is opgebouwd uit gestapelde matrassen, een ode aan familiebanden en de manier waarop generaties in Marokko vaak samenleven. De *Abouzahra X Rietveld* fauteuil is gebaseerd op een tijdloos ontwerp van Wim Rietveld – zoon van de wereldberoemde meubelontwerper en architect Gerrit Rietveld. Het is inmiddels een klassieker in het oeuvre van Mina Abouzahra en de stoel is opgenomen in de Rietveldcollectie van het Centraal Museum in Utrecht. Ze combineert hier de naoorlogse Nederlandse soberheid met rijk gedecoreerd, handgeweven Marokkaans textiel.

Een geweven brief

Een van de blikvangers in Museum Gouda is het monumentale wandtapijt *Brief*, dat verwijst naar een bijzondere traditie uit Taznakht waaraan de titel van deze tentoonstelling is ontleend. Wanneer een jonge vrouw uit de Amazigh-gemeenschap trouwt en haar ouderlijk huis verlaat, heeft zij gedurende het eerste jaar geen direct contact met haar familie. In die periode maakt zij een tapijt waarin zij met kleuren en symbolen vertelt hoe het met haar gaat. Haar vader bezoekt haar één keer en brengt dit tapijt vervolgens naar haar moeder, die de geweven brief leest aan de hand van de beeldtaal van het weefwerk.

Verbinding met Wonder Walls

Gelijktijdig met deze solo-presentatie is in Museum Gouda de grote najaarstentoonstelling '[Wonder Walls](#)' te zien, over de rijke geschiedenis van de Goudse weefindustrie. Hiervoor ontwerpt Mina Abouzahra met Goudse gemeenschappen eigentijdse kussens, geweven in Taznakht, als hedendaagse interpretaties van historische gildekussens. Daarmee legt ze een verrassende verbinding tussen de Nederlandse textielgeschiedenis en de levende Marokkaanse weeftraditie. Bijna een op de tien Gouwenaars heeft wortels in het noordelijke Rifgebergte en de Amazigh cultuur, het is dan ook niet toevallig dat juist Museum Gouda het werk van Mina Abouzahra presenteert.

Meubels en wandkleed
Foto: Els Zweerink

Leestip

Het huis aan de gouden bocht Jessie Burton

De afdeling Den Haag was op haar jaarlijkse uitje te gast in de prachtige winkel van afdeling Amsterdam en bezocht ook de tentoonstelling Worn in het Rijksmuseum. De gids voerde ons in hoog tempo door het keldergebied van het museum en we kwamen langs al het zilver.

We zagen een poppenhuiskeuken vol zilveren miniatures en ineens moest ik weer denken aan het boek dat ik jaren geleden had gelezen en dat de gefingeerde geschiedenis van de eigenaresse van het grote poppenhuis in het museum tot onderwerp had. Thuis pakte ik het boek weer en ik kon pas ophouden met lezen toen het uit was. Wel een waarschuwing: er zitten vrijmoedige en gewelddadige aspecten in het boek. Hoe spannend en tragisch ook, het boek heeft niets te maken met het werkelijke leven van Petronella Oortman.

Dat is hier te lezen:

<https://resources.huygens.knaw.nl/vrouwenlexicon/lemmata/data/Oortman>

En dit is de kافتtekst van het boek:

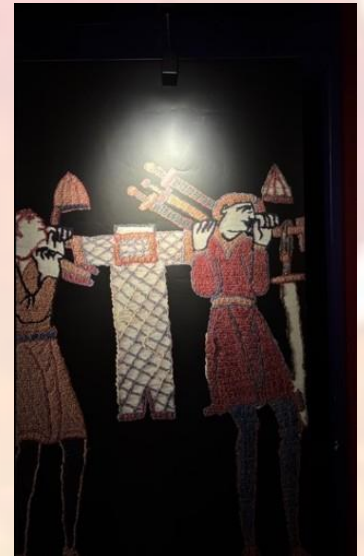
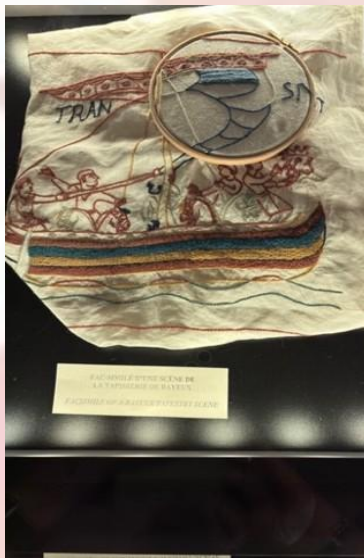
Amsterdam, 1686. Nella Oortman trouwt met een vooraanstaand VOC-koopman en woont vanaf dat moment aan de prestigieuze Herengracht, waar haar vrijgevochten schoonzus en haar bedienden de dienst uitmaken. Haar echtgenoot is afstandelijk, maar geeft haar wel een bijzonder huwelijkscadeau: een manshoog poppenhuis. Het is net hun eigen herenhuis aan de gracht, maar dan in miniatuur. Vanaf dat moment vinden er steeds meer vreemde gebeurtenissen plaats.

De miniatuurkeuken in het zilverkabinet in het Rijksmuseum. Alles is zorgvuldig op schaal gemaakt door zilversmeden. Alleen de stoffer, die aan de kastdeur rechts hangt, is een beetje groot uitgevallen. (foto: Yvonne Philippa.)

Tapijt van Bayeux

Stephanie Saenger, maakte ons erop attent, dat de 'vakantie' van het Tapis de Bayeux niet onopgemerkt is gebleven bij de Nederlandse pers. Zowel in de Volkskrant als in het NRC (1 september 2026) stonden grote artikelen over achtergrond en geschiedenis van het tapijt. Bovendien deelde BBC 2 op 14 september in haar programma Inside the Museum geheimen over het Bayeux Tapestry.

Strijklicht op Damast

De onvergankelijke schoonheid van vier eeuwen Nederlands linnengoed

Er zijn duizenden boeken over het voedsel op onze borden. Dit is het eerste boek over vier eeuwen tafellinnen onder onze borden. Kunsthistorica, verzamelaar en producent Sanny de Zoete neemt je mee door de rijke geschiedenis van het Nederlandse damast: van de eerste productie in het 17de-eeuwse Haarlem tot bijzondere vondsten in kastelen, paleizen en particuliere collecties.

Aan de hand van meeslepende verhalen en prachtige fotografie komen eeuwenoude dessins en hun verhalen opnieuw tot leven. Geen dor naslagwerk, maar een verrassende reis door vier eeuwen eetcultuur — met als bijzonder extraatje vijf echte staaltjes linnen uit Sanny's collectie.

**Hardcover · 424 pagina's ·
rijk geïllustreerd · € 89,00**

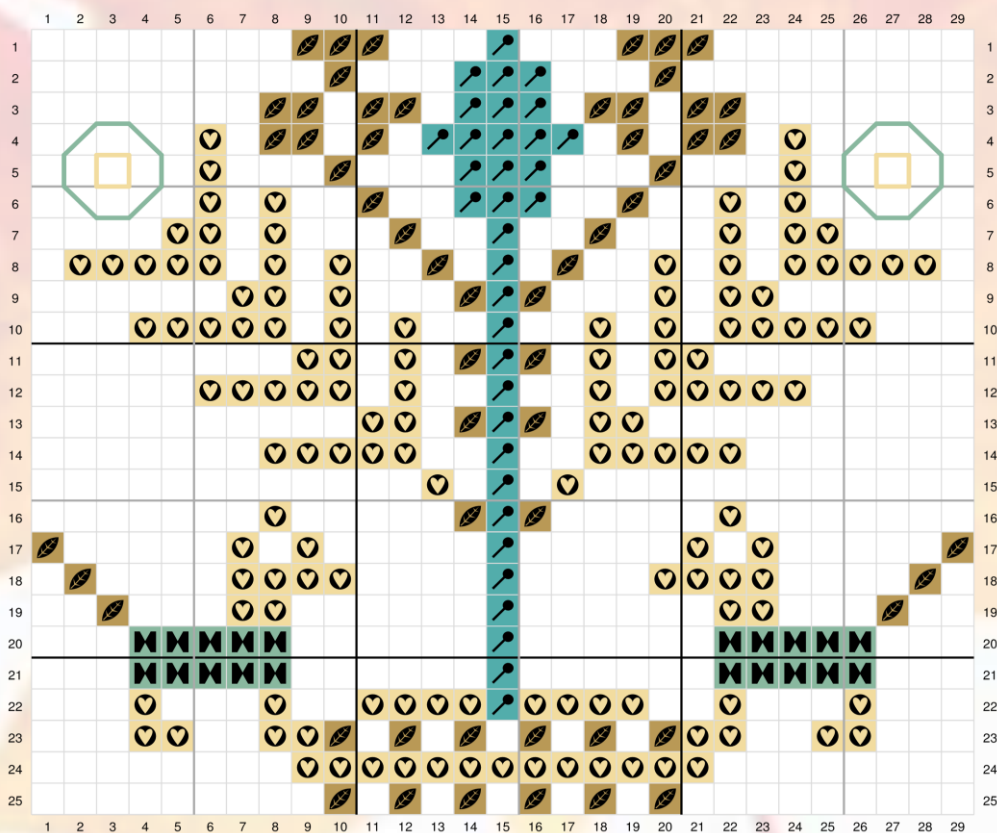
Een Rotterdamse Friese merklap

Dit is een derde deeltje van de oude merklap. Ergens aan het eind van de jaren dertig van de vorige eeuw kreeg de afdeling Rotterdam een merklap. Niemand schreef in die tijd op wie de lap maakte en wie hem schonk. Gedurende een flink aantal jaren hing de lap in de winkel van Rotterdam waar de borduursters van de afdeling en de klanten in de winkel steeds met veel bewondering naar het intensieve borduurwerk keken. De lap 'overleefde' zelfs het bombardement op Rotterdam dat op 31 maart 1943 een grote verwoesting tot gevolg had.

Over de herkomst van deze Friese

lap is weinig meer bekend dan dat de lap in 1806 in Friesland geborduurd moet zijn.

In 2016, meer dan 200 jaar later, is de lap nageborduurd door Margreet Beemsterboer. Zij maakte teltekeningen (in kleur, met symbolen en in rood), stelde een kleurenpalet samen dat recht deed aan het originele kleuren, documenteerde haar werk zorgvuldig. Zij heeft het patroon van de merklap in negen delen opgedeeld. Deze keer een motiefje uit patroondeel 2, bovenin midden, wederom een variatie met hondjes, symbolen van trouw, waakzaamheid en huiselijkheid.

- Geen steek
- DMC 677 - Very Light Old Gold
- DMC 833 - Light Golden Olive
- DMC 928 - Very Light Gray Green
- DMC 597 - Turquoise
- DMC 503 - Medium Blue Green

(Teltekening gemaakt met Stitch Fiddle)

Motiefgrootte:

Stof: naar eigen inzicht.

Op 14 count/5,5 st/cm is
het motiefje 5,26 x 4.54 cm

NajaarsFair

Afdeling Alkmaar houdt op za 21 november van 11:00-14:00 uur haar Fair in Restaurant "De oude Gevangenis" in Alkmaar.

Kerst- en najaarsverkoop

Afdeling Ede organiseert haar Kerst- en najaarsverkoop op donderdag 26 november as. van 10:00 tot 14:00 uur in Restaurant Buitenzorg.

Winterfair

Deventer organiseert haar winterfair op zaterdag 28 november as. van 10.30 uur - 14.00 uur in Keukenstudio Stormink te Gorssel.

Kerstfair

Afdeling Apeldoorn en Ede organiseren een kerstfair op zaterdag 5 december van 10-13 uur in Hotel de Keizerskroon.

Kerstopenstelling Kasteel Middachten

Van woensdag 9 t/m zondag 13 december neemt Tesselschade weer deel aan de gezellige kerstopenstelling op Middachten. De afdelingen Nijmegen en Ede zullen deze dagen aanwezig zijn met een stand van Tesselschade.

Voor meer informatie: <https://tesselschade.nl/activiteiten/info>

En ook nog te zien....

Naaldschilderwerk van Wilhelmine van Aarle

Borduurmuseum – Espeterweg 7a, 37771 RK Barneveld
18 maart tot en met 26 november 2026 – open op dinsdag en woensdag
<https://borduurmuseum.nl/expositie>

Identiteit in Kleur

Vlisco: Waxprints en mode in Afrika

Museum Bussemakerhuis – Ennekerdijk 11 , 7622 ED Borne
Tot en met zondag 21 maart 2027
www.museumbussemakerhuis.nl

De Gouden Draad

Naar een idee van de

Commissie De Gouden Draad van Tesselschade

Redactie:

Yvonne Philippa-Grisel

Quirine Bouma

Christine Waardenburg-Warnaars

Met medewerking van:

Loes van Harinxma-Buiter

Titia Jetten

Marina Numan

Stephanie Saenger

Vragen en/of kopij aanleveren?

Mail ons: goudendraad@tesselschade.nl

De volgende Gouden Draad Digitaal verschijnt eind januari 2027.

Kopij aanleveren voor 4 januari 2027.

